

31976L0135

L 21/10

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

29.1.1976

DYREKTYWA RADY**z dnia 20 stycznia 1976 r.****w sprawie wzajemnego uznawania świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej**

(76/135/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuł 75,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

wzajemne uznawanie świadectw zdolności żeglugowej powinno być pierwszym krokiem na drodze do poprawy bezpieczeństwa żeglugi śródlądowej na obszarze Wspólnoty;

konieczne jest ustalenie, na podstawie jakich okoliczności oraz po spełnieniu jakich warunków Państwa Członkowskie mogą przerwać rejs statku;

konieczne jest ustalenie limitu czasowego na przyjęcie ogólnych wymogów technicznych, niniejsza dyrektywa obowiązuje jedynie do momentu wejścia tych wspólnych przepisów w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejszą dyrektywę stosuje się do:

- a) statków żeglugi śródlądowej, używanych do transportu towarów i mających łączną wyporność 20 ton lub większą, włączając w to holowniki oraz pchacze;
- b) statki używane do przewozu ponad 12 pasażerów,

na wodach śródlądowych. Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów zawartych w rozporządzeniu w sprawie żeglugi po Renie oraz Porozumieniu w sprawie przewozu po Renie towarów niebezpiecznych (ADNR).

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie określają w niezbędnym zakresie wszelkie niezbędne procedury wydawania świadectw zdolności żeglugowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 8.12.1975, str. 71.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 27 listopada 1975 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

Jednakże Państwo Członkowskie może wyłączyć z zakresu obowiązywania niniejszej dyrektywy statki żeglugi śródlądowej, nieopuszczające dróg wodnych znajdujących się wyłącznie na jego terytorium.

2. Świadectwa zdolności żeglugowej są wydawane przez Państwo Członkowskie, w którym statek żeglugi śródlądowej jest wpisany do rejestru lub ma swój port macierzysty, albo też przez Państwo Członkowskie, na terytorium którego właściciel statku ma miejsce zamieszkania. Każde Państwo Członkowskie może zażądać od innego Państwa Członkowskiego wydania świadectw zdolności żeglugowej statków, prowadzonych przez obywateli tego pierwszego państwa. Państwa Członkowskie mogą przekazać swoje uprawnienia upoważnionym organom.

3. Świadectwa zdolności żeglugowej są wystawiane w jednym z języków urzędowych Wspólnoty i zawierają przynajmniej informacje zawarte w Załączniku oraz wykorzystują podany tam system numeracji.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem ust. 3-6, każde Państwo Członkowskie uznaje na swoich śródlądowych drogach wodnych świadectwa zdolności żeglugowej wydane przez inne Państwo Członkowskie zgodnie z art. 2, tak jakby były wydane przez to państwo.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy świadectwo zostało wydane albo po raz ostatni przedłużone nie później, niż przed pięcioma laty i nie utraciło jeszcze ważności.

Świadectwa wydane w trybie rozporządzenia w sprawie kontroli żeglugi po Renie uznaje się za dowody w rozumieniu ust. 3 i 5 przez cały okres, na który zostały wystawione.

3. Państwa Członkowskie mogą wymagać przestrzegania specyfikacji technicznych ustanowionych w rozporządzeniu w sprawie kontroli żeglugi po Renie. Mogą wymagać jako dowodów świadectw, o których mowa w ust. 2 akapit drugi.

4. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby statki przewożące towary niebezpieczne, określone w ADNR, spełniały wymogi ustanowione w niniejszej dyrektywie. Na dowód tego mogą one wymagać przedstawienia upoważnienia, przewidzianego w tym Porozumieniu.

5. Statki, które spełniają wymogi ustanowione w rozporządzeniu w sprawie inspekcji żeglugi na Renie są dopuszczane do wszystkich wód śródlądowych Wspólnoty. Dowodem na spełnienie tych wymogów może być świadectwo, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi.

Specjalne warunki transportu towarów niebezpiecznych są uważane za spełnione na wszystkich wodach śródlądowych Wspólnoty w przypadku, gdy statki spełniają wymogi ADNR. Odpowiednim dowodem może być upoważnienie, o którym mowa w ust. 4.

6. Państwa Członkowskie mogą wymagać spełnienia dodatkowych warunków na szlakach żeglugi morskiej, równoważnych do wymaganych od swoich statków. Państwa Członkowskie informują Komisję o swoich szlakach żeglugi morskiej, których wykaz Komisja sporządzi w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, na podstawie informacji dostarczonych jej przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

1. Każde Państwo Członkowskie może wycofać wystawione przez siebie świadectwo zdolności żeglugowej.

2. Każde Państwo Członkowskie może w przypadku stwierdzenia podczas kontroli, że statek znajduje się w stanie, który stanowi zagrożenie dla otoczenia, odmówić wydania zgody na dalszą żeglugę do czasu stwierdzenia usunięcia usterek. Może to uczynić także wówczas, gdy stwierdzi podczas kontroli, że statek lub jego wyposażenie nie spełnia wymogów, określonych w świadectwie zdolności żeglugowej lub w innych dokumentach, o których mowa w art. 3.

3. Państwo Członkowskie, które zarządziło przerwanie żeglugi statku albo przerwę taką zamierza zarządzić, jeśli usterki nie zostaną usunięte, informuje właściwe organy państwa, w którym świadectwo zdolności żeglugowej lub dokumenty, o których mowa w art. 3, zostały wydane, o przyczynach podjęcia lub zamiaru podjęcia takiej decyzji.

4. Każda decyzja o przerwaniu żeglugi statku, podjęta na podstawie przepisów wydanych w celu wykonania niniejszej dyrektywy, musi być szczegółowo uzasadniona. Decyzja taka jest notyfikowana uczestnikom postępowania wraz z pouczeniem o przysługującej im na podstawie przepisów krajowych możliwości odwołania i terminach jego wniesienia.

Artykuł 5

Rada w możliwie najkrótszym terminie, nie później jednak niż do 1 stycznia 1978 r., stanowiąc na wniosek Komisji, wyda wspólne przepisy dotyczące wymogów technicznych, stawianych statkom żeglugi śródlądowej.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie, w odpowiednim terminie w czasie roku od daty przyjęcia niniejszej dyrektywy przez Radę i po zasięgnięciu opinii Komisji, wydadzą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa obowiązuje do 31 grudnia 1978 r. W razie konieczności Rada może na wniosek Komisji przedłużyć ten termin do czasu rzeczywistego wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 5.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 stycznia 1976 r.

W imieniu Rady
G. THORN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Informacje, które muszą się znaleźć na świadectwach zdolności żeglugowej

Dane dzieli się na trzy grupy:

- I. dane wymagane; bez znaku
 - II. dane wymagane, jeżeli mają zastosowanie: (*)
 - III. dane użyteczne, fakultatywne: (+)
1. Nazwa władzy lub organu wydającego dokument
 2. a) Nazwa dokumentu;
b) (+) Numer dokumentu
 3. Państwo wydające dokument
 4. Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela statku
 5. Nazwa statku
 6. (*) Miejsce i numer wpisu do rejestru
 7. (*) Port macierzysty
 8. (+) Rodzaj statku
 9. (+) Przeznaczenie
 10. Charakterystyka:
 - a) całkowita długość w metrach
 - b) całkowita szerokość w metrach
 - c) wysokość kadłuba poniżej linii wody przy maksymalnym zanurzeniu
 11. (*) Ładowność w tonach albo wyporność w metrach sześciennych przy maksymalnym zanurzeniu
 12. (*) Dane dotyczące oznaczeń zanurzenia
 13. (*) Maksymalna dopuszczalna liczba pasażerów
 14. (*) Łączna moc silników w KM lub KW
 15. Minimalna wolna burta w cm
 16. a) Deklaracja: Niniejszy statek jest zdolny do żeglugi
b) (*) Po spełnieniu następujących warunków
c) (*) Dane dotyczące ograniczeń żeglugowych
 17. a) Data upływu ważności
b) Data wystawienia
 18. Pieczęć i podpis władzy lub organu wydającego świadectwo zdolności żeglugowej.
-